

Sygn. akt VIII U 2522/14

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 2 września 2015 r.

Sąd Okręgowy w Gliwicach VIII Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący:	SSO Grażyna Łazowska
Protokolant:	Kamila Niemczyk

po rozpoznaniu w dniu 2 września 2015 r. w Gliwicach

sprawy Powiatowego Inspektoratu Nadzoru Budowlanego

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w C.

o wysokość składki na ubezpieczenie wypadkowe

na skutek odwołań Powiatowego Inspektoratu Nadzoru Budowlanego

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w C.

z dnia 3 listopada 2014 r. **nr** (...)

z dnia 3 listopada 2014 r. **nr** (...)

oddala odwołania.

(-) SSO Grażyna Łazowska

Sygn. akt VIIIU 2522/14

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 03.11.2014r. nr (...) organ rentowy Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w C. stwierdził, iż stopę procentową składki na ubezpieczenie wypadkowe obowiązującą płatnika składek – odwołującego Powiatowy Inspektorat Nadzoru Budowlanego w R. w roku składkowym obejmującym okres od dnia 01.04.2011r. do dnia 31.03.2012r. podwyższa się o 50% i ustala się w wysokości 2,51%.

W uzasadnieniu organ rentowy wskazał, iż odwołujący w 2010r. zgłosił do ubezpieczenia wypadkowego nie więcej niż dziewięciu ubezpieczonych i stąd powinien ustalić wysokość stopy procentowej składki na ubezpieczenie wypadkowe w roku składkowym w wysokości 50% najwyższej stopy procentowej ustalonej na dany rok składkowy dla grup działalności. Najwyższa stopa procentowa składek ustalona w załączniku do rozporządzenia Ministra Pracy i Polityki Społecznej z dnia 26.03.2010r. zmieniającego rozporządzenie z dnia 29.11.2002r. w sprawie różnicowania stopy procentowej składki na ubezpieczenie społeczne z tytułu wypadków przy pracy i chorób zawodowych w zależności od zagrożeń zawodowych i ich skutków w okresie od dnia 01.04.2009r. do dnia 31.03.2012r. wynosiła 3,33% podstawy

wymiaru i stąd odwołujący powinien wykazać w dokumentacji rozliczeniowej jako prawidłową stopę wartość 1,67%, a wykazał 0,93%.

Decyzją z dnia 03.11.2014r. nr (...) organ rentowy stwierdził, iż stopę procentową składki na ubezpieczenie wypadkowe obowiązującą płatnika składek – odwołującego w roku składkowym obejmującym okres od dnia 01.04.2012r. do dnia 31.03.2013r. podwyższa się o 50% i ustala się w wysokości 2,90%.

W uzasadnieniu organ rentowy wskazał, iż odwołujący w 2011r. zgłosił do ubezpieczenia wypadkowego nie więcej niż dziewięciu ubezpieczonych i stąd powinien ustalić wysokość stopy procentowej składki na ubezpieczenie wypadkowe w roku składkowym w wysokości 50% najwyższej stopy procentowej ustalonej na dany rok składkowy dla grup działalności. Najwyższa stopa procentowa składek ustalona w załączniku do rozporządzenia Ministra Pracy i Polityki Społecznej z dnia 14.03.2012r. zmieniającego rozporządzenie z dnia 29.11.2002r. (jw.) w okresie od dnia 01.04.2012r. wyniosła 3,86% podstawy wymiaru i stąd odwołujący powinien wykazać w dokumentacji rozliczeniowej jako prawidłową stopę wartość 1,93%, a wykazał 0,93%.

W odwołaniach od tych decyzji odwołujący wniósł o ich uchylenie.

W uzasadnieniach odwołujący wskazał, iż jest jednostką administracji państwowej i funkcjonuje w ramach administracji zespolonej powiatu. W takiej sytuacji stopa procentowa składki na ubezpieczenie wypadkowe została ustalona przez odczytanie wysokości stopy procentowej składki odpowiadającej grupie działalności, do której należy płatnik składek, według kodu (...) na poziomie dział (Administracja publiczna), a nie według liczby zgłoszonych do ubezpieczenia wypadkowego.

W odwołaniu od decyzji z dnia 03.11.2014r. nr (...) odwołujący dodatkowo podniósł, iż w 2010r. zgłosił do ubezpieczenia wypadkowego więcej niż dziewięciu ubezpieczonych. Zgodnie bowiem z deklaracją (...) za 2010r. wysłaną w dniu 12.01.2011r. liczba ubezpieczonych zgłoszonych do ubezpieczenia wypadkowego wyniosła 10.

Na rozprawie w dniu 27.05.2015r. pełnomocnik odwołującego wniósł o zasądzenie kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych.

Organ rentowy w odpowiedziach na odwołania wniósł o ich oddalenie z przyczyn jak w zaskarżonych decyzjach.

Sąd połączył sprawy do łącznego rozpoznania.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Powiatowy Inspektorat Nadzoru Budowlanego w R. w ramach administracji zespolonej powiatu sprawuje nadzór nad zachowaniem przepisów prawa budowlanego na podległym mu terenie.

W dniu 12.01.2010r. odwołujący przekazał do organu rentowego informację (...) za 2010r., w której wykazał liczbę ubezpieczonych – 10.

Po analizie dokumentacji zgromadzonej na koncie płatnika składek – odwołującego organ rentowy stwierdził, iż odwołujący w 2010r. zgłosił do ubezpieczenia wypadkowego poniżej 10 ubezpieczonych i stąd anulował informację (...) za 2010r., o czym poinformował odwołującego pismem z dnia 10.03.2011r.

W protokole kontroli z dnia 16.07.2014r. przeprowadzonej przez organ rentowy u odwołującego w okresie od dnia 08.07.2014r. do dnia 16.07.2014r. stwierdzono, iż:

1) odwołujący – płatnik składek deklarował składki na ubezpieczenie wypadkowe od kwietnia 2011r. do marca 2012r. według stopy procentowej w wysokości 0,93% ustalonej według rodzaju działalności (...), od stycznia 2010r. do grudnia 2010r. odwołujący zgłosił do ubezpieczenia wypadkowego nie więcej niż 9 ubezpieczonych i stąd stopa

procentowa składek na ubezpieczenie wypadkowe na rok składkowy od kwietnia 2011r. do marca 2012r. winna wynosić 1,67%,

2) odwołujący – płatnik składek deklarował składki na ubezpieczenie wypadkowe od kwietnia 2012r. do grudnia 2013r. według stopy procentowej w wysokości 0,93% ustalonej według rodzaju działalności (...), od stycznia 2011r. do grudnia 2011r. i od stycznia 2012r. do grudnia 2012r. odwołujący zgłosił do ubezpieczenia wypadkowego nie więcej niż 9 ubezpieczonych i stąd stopa procentowa składek na ubezpieczenie wypadkowe od kwietnia 2012r. do grudnia 2013r. winna wynosić 1,93%.

Powyższe ustalenia legły u podstaw wydania zaskarżonych decyzji z dnia 03.11.2014r., omówionych na wstępie.

Odwołujący obliczył wysokość składki na ubezpieczenie wypadkowe za okres od dnia 01.04.2011r. do dnia 31.03.2012r. i od dnia 01.04.2012r. do dnia 31.03.2013r. według stopy procentowej ustalonej według rodzaju działalności (...), czyli w sposób właściwy dla płatników składek zgłaszających do ubezpieczenia wypadkowego co najmniej 10 ubezpieczonych.

Istnieją rozbieżności pomiędzy liczbą osób zgłoszonych do ubezpieczenia, a liczbą wynikającą z raportów miesięcznych składanych przez płatnika składek – odwołującego dotyczących:

- L. R. (1), J. S. i S. Ż. - odnośnie miesiąca stycznia 2010r.,

- M. K. odnośnie miesięcy od 04/2010r. do 07/2010r.

Odwołujący w miesięcznym rozliczeniu za styczeń wykazał jako pracowników L. R. (1), J. S. i S. Ż. w sytuacji, gdy została im wypłacona trzynasta pensja, przy czym ww. nie byli już w tym czasie pracownikami odwołującego.

W piśmie procesowym z dnia 11.06.2015r. organ rentowy wskazał, iż odwołujący błędnie uwzględnił jako osobę ubezpieczoną M. K. w okresie od 04/2010r. do 07/2010r. w sytuacji, gdy w okresie od dnia 08.03.2010r. do dnia 08.08.2010r. ww. pobierała zasiłek macierzyński. Tym samym średnia liczba osób zgłoszonych do ubezpieczenia wypadkowego u odwołującego w 2010r. wyniosła 9,42 (wyliczona przy przyjęciu, iż odwołujący zgłaszał do ubezpieczenia wypadkowego: od stycznia 2010r. do lipca 2010r. – po 9 osób każdego miesiąca i od sierpnia 2010r. do grudnia 2010r. – po 10 osób).

W 2011r. odwołujący zgłosił do ubezpieczenia wypadkowego nie więcej niż 9 ubezpieczonych.

W sporządzonym przez odwołującego dla potrzeb niniejszej sprawy wykazie osób zatrudnionych w 2011r. odwołujący podał, iż zatrudniał: w styczniu 2011r. – 10 osób, w lutym 2011r. – 10 osób, w marcu 2011r. – 9 osób, w kwietniu - 2011r. 9 osób, w maju 2011r. – 9 osób, w czerwcu 2011r. – 9 osób, w lipcu 2011r. – 9 osób, w sierpniu 2011r. – 9 osób, we wrześniu 2011r. – 9 osób, w październiku 2011r. – 8 osób, w listopadzie 2011r. – 8 osób, w grudniu 2011r. – 8 osób. Średnia liczba osób zgłoszonych do ubezpieczenia wypadkowego w 2011r. wyniosła 8,6.

Na rozprawie w dniu 27.05.2015r. słuchana w charakterze świadka B. M. zatrudniona u odwołującego na stanowisku głównej księgowej i zajmująca się prowadzeniem księgowości oraz ustalaniem liczby osób zgłaszanych do ubezpieczenia wypadkowego zeznała m.in., iż odwołujący przed 2010r. zatrudniał powyżej 10 osób i składał deklaracje (...). Za 2010r. również została złożona taka deklaracja. Po złożeniu deklaracji (...) za 2010r. świadek otrzymała z organu rentowego pismo, w którym wskazano, że odwołujący nie spełnia warunków do ustalenia przez ZUS wysokości składki na ubezpieczenie wypadkowe i że ma ją ustalić samodzielnie. Świadek zasugerowała się liczbą osób zatrudnionych w 2010r. – 10 i przyjęła wysokość składki na ubezpieczenie wypadkowe stosownie do rodzaju działalności.

Powyższe Sąd ustalił na podstawie dokumentacji akt organu rentowego, zeznań świadka B. M. (protokół elektroniczny z rozprawy z dnia 27.05.2015r. czas 00:16:39 – 00:39:23) jako okoliczności bezsporne, bo jednoznacznie wynikające z tych dowodów i nie kwestionowane przez strony.

Mając na uwadze powyższe ustalenia Sąd zważył, co następuje:

Odwołanie Powiatowego Inspektoratu Nadzoru Budowlanego w R. nie zasługuje na uwzględnienie.

Zgodnie z art. 28 ust. 1 – 3 ustawy z dnia 30.10.2002r. o ubezpieczeniu społecznym z tytułu wypadków przy pracy chorób zawodowych (t.j. Dz.U. z 2015r., poz.1242) stopa procentowa składki na ubezpieczenie wypadkowe dla płatnika składek zgłaszającego do ubezpieczenia wypadkowego nie więcej niż 9 ubezpieczonych wynosi 50% najwyższej stopy procentowej ustalonej na dany rok składkowy dla grup działalności, zgodnie z zasadami określonymi w art. 30 (art.28 ust.1).

Stopę procentową składki na ubezpieczenie wypadkowe dla płatnika składek zgłaszającego do ubezpieczenia wypadkowego co najmniej 10 ubezpieczonych ustala Zakład jako iloczyn stopy procentowej składki na ubezpieczenie wypadkowe określonej dla grupy działalności, do której należy płatnik składek i wskaźnika korygującego ustalonego dla płatnika składek, z zastrzeżeniem art. 33 (art.28 ust.2).

Liczbę ubezpieczonych, o których mowa w ust. 1 i 2, ustala się jako iloraz sumy ubezpieczonych podlegających ubezpieczeniu wypadkowemu w ciągu poszczególnych miesięcy poprzedniego roku kalendarzowego i liczby miesięcy, przez które płatnik składek był w poprzednim roku kalendarzowym zgłoszony w Zakładzie co najmniej 1 dzień (art.28 ust.3).

Przepis ten w swoim ust.1 i ust.2 statuuje dwie kategorie płatników składek: 1) płatników zgłaszających do ubezpieczenia wypadkowego nie więcej niż 9 ubezpieczonych i 2) płatników zgłaszających do tegoż ubezpieczenia co najmniej 10 ubezpieczonych. Dokonując tego podziału ustawodawca posłużył się kryterium liczby ubezpieczonych zgłoszonych do ubezpieczenia wypadkowego, które to kryterium doprecyzował w szczególności w ust.3 powołanego przepisu. Dla każdej z kategorii płatników określono różne zasady ustalania stopy procentowej składki na ubezpieczenie wypadkowe. W przypadku płatników składek zgłaszających do ubezpieczenia wypadkowego nie więcej niż 9 ubezpieczonych stopa procentowa składki jest zryczałtowana i wynosi dla każdego takiego płatnika, niezależnie od grupy działalności do jakiej został zaliczony, 50% najwyższej stopy procentowej ustalonej na dany rok składkowy dla grup działalności, zgodnie z zasadami przewidzianymi w art.30 ustawy.

W myśl tego przepisu stopę procentową składki na ubezpieczenie wypadkowe dla grupy działalności ustala się w zależności od kategorii ryzyka ustalonej dla tej grupy, którą ustala się w zależności od ryzyka określonego wskaźnikami częstości:

- 1)poszkodowanych w wypadkach przy pracy ogółem,
- 2)poszkodowanych w wypadkach przy pracy śmiertelnych i ciężkich,
- 3)stwierdzonych chorób zawodowych,
- 4)zatrudnionych w warunkach zagrożenia.

Wpływ każdego z ww. wskaźników częstości na ustalenie kategorii ryzyka dla grupy działalności jest równy.

Kategorię ryzyka dla grupy działalności ustala się w oparciu o dane Głównego Urzędu Statystycznego za trzy ostatnie lata kalendarzowe, dostępne w dniu 31 stycznia danego roku.

Stosownie do art.34 ust.3 ustawy płatnikom, którzy nieprawidłowo ustalili liczbę ubezpieczonych lub grupę działalności, co spowodowało zaniżenie stopy procentowej składki na ubezpieczenie wypadkowe, Zakład ustala w drodze decyzji, stopę procentową składki na cały rok składkowy w wysokości 150% stopy procentowej ustalonej na podstawie prawidłowych danych.

Z literalnego brzmienia tego uregulowania prawnego wynika, iż organ rentowy może zastosować sankcję przewidzianą w powołanym przepisie (art.34 ust.3 ustawy w związku z art.34 ust.1 ustawy) wobec płatników zgłaszających do ubezpieczenia wypadkowego nie więcej niż 9 ubezpieczonych tylko wówczas, gdy nieprawidłowo ustalili oni liczbę ubezpieczonych (to jest wbrew zasadom określonym w art.28 ust.33 ustawy) i w konsekwencji zaniżyli stopę procentową składki na ubezpieczenie wypadkowe.

Z przeprowadzonego postępowania dowodowego jednoznacznie wynika, iż odwołujący nieprawidłowo, bo niezgodnie z przepisami cytowanej powyżej ustawy ustalił liczbę ubezpieczonych przyjmując, iż zarówno w 2010r. jak i w 2011r. zatrudniał średnio 10 osób, co w konsekwencji spowodowało zniżenie składki na ubezpieczenie wypadkowe za okresy składkowe wyszczególnione w zaskarżonych decyzjach: od dnia 01.04.2011r. do dnia 31.03.2012r. i od dnia 01.04.2012r. do dnia 31.03.2013r. w sytuacji, gdy odwołujący przyjął stopę procentową składki na to ubezpieczenie w wysokości 0,93%, zamiast 1,67% w okresie od dnia 01.04.2011r. do dnia 31.03.2012r. oraz 1,93% w okresie od dnia 01.04.2012r. do dnia 31.03.2013r., obliczoną według zasad określonych w art.28 ust.1 i ust.3 w związku z art.30 ustawy.

Jak słusznie wskazał organ rentowy odwołujący błędnie uwzględnił jako osobę ubezpieczoną w okresie od 04/2010r do 07/2010r. M. K., która od dnia 08.03.2010r. do dnia 08.08.2010r. pobierała zasiłek macierzyński.

Przy wyłączeniu M. K. z osób zatrudnionych u odwołującego średnia liczba osób zgłoszonych do ubezpieczenia wypadkowego w 2010r. wyniosła 9,42 wyliczona przy przyjęciu, iż odwołujący zgłaszał do ubezpieczenia wypadkowego: od stycznia 2010r. do lipca 2010r. – po 9 osób każdego miesiąca (i przy braku uwzględnienia za miesiąc styczeń 2010r. jako ubezpieczonych: L. R. (2), J. S. i S. Z., którzy w tym czasie nie byli już pracownikami odwołującego, mino że odwołujący złożył odnośnie nich raporty imienne za styczeń 2010r.) i od sierpnia 2010r. do grudnia 2010r. – po 10 osób.

Odnosząc się do 2011r., to jak wynika z zestawienia sporządzonego na potrzeby niniejszej sprawy przez samego odwołującego, odwołujący zatrudniał w poszczególnych miesiącach tego roku od 8 do 10 osób, z tym, że średnia liczba osób zgłoszonych do ubezpieczenia wypadkowego w 2011r. wyniosła 8,6 osób.

Wobec nieprawidłowego ustalenia liczby ubezpieczonych przez odwołującego, co spowodowało zniżenie stopy procentowej składki na ubezpieczenie wypadkowe, spełnione zostały przesłanki z art.34 ust.3 uzasadniające zastosowanie przez organ rentowy sankcji przewidzianej w tym przepisie i art.34 ust.1 ustawy przez ustalenie stopy procentowej składki na cały rok składkowy w wysokości 150% stopy procentowej ustalonej na podstawie prawidłowych danych.

Zajmując takie stanowisko i uznając, iż zaskarżone decyzje organu rentowego są prawidłowe, Sąd na podstawie uregulowań prawnych powołanych powyżej, z mocy art. 477¹⁴§ 1 k.p.c. oddalił odwołania jako bezzasadne.

(-) SSO Grażyna Łazowska